

ikke er fset ved denne Dpgjørelse her; de 5 pCt. Tilskud, som fra Statskassens Side ydes til Lønninger til saadanne Bestillingsmænd, som ikke ere pensionsberettigede, til deres Alderdomsforsørgelse, Tilskud, som ydes, efter hvad den ærede Minister selv i Landstthinget har oplyst, til over 230, og hvilket han ansaa for et meget væsentligt Fremstridt. Disse Tilskud opveier ganske vist fuldt og mer, end fuldt det Tab, der kunde siges at være med Hensyn til de personlige Tillæg til Mandsstringsbestyrerne. Resultatet er altsaa, at Ministeriet kalder det „betydelige Indvæmmelser“ til Folkethinget, naar det gaar ind paa Forslag, der indeholde fuldt ud den Sum, som det selv har fundet passende for Lønninger ved Soldatens, og det selv om denne Sum løber op til over 1,100,000 Kr. aarlig. Ser man hen til, hvad det da er for Forandringer i det oprindelige Forslag, Ministeriet er gaaet ind paa, er der ganske vist fset nogen Omlægning mellem de enkelte Klassers Lønningsforhold, og tillige nogen Omlægning, derved, at der istedetfor egentlige Lønningsforhøielser er kommet hviere Alders tillæg, men det er, saavidt jeg har kunnet se, ogsaa alle de Indvæmmelser, der fra Regeringens Side er fset, og skal de kaldes „betydelige“, tror jeg rigtigt nok, vi have en fuldstændig klar Grund, hvorfor der er kommet saa lidt ud af Lønningsudvalget's Arbejder. Den ærede Minister behøver virkelig ikke for at forklare, at man nu lægger Sagerne hen, at tænke sig storpolitiske Grunde. Na, jeg tror endog, at selve Embedsmændene efter hele den Udvikling, vor politiske Stilling har faaet, og navnlig efter de sidste Opløsninger paa Dyrtidstillaget maa være glade ved, at disse Forslag blive, som den ærede Minister udtrykte sig, henatte i en levende Begravelse. Det kunde dog være muligt, at de, da kunde opstaa under gunstigere Forhold, medens Folkethinget, hvis de nu blive behandlede, rimeligvis vilde komme til at binde sig til Afgjørelser, der vilde være ugunstigere end de, der ellers kunde opnaaes.

Spvad nu, dernæst angaar Ministerens Paastand om, at Grundten til hele denne Stagnation, denne Ophøren af at behandle Lønningslovene o. s. v., skulde være dette Folkethings Krav paa Overensstemmelse med sig, hvilket han igjen forklarede som dette Things Krav paa Overmagten, paa Rettighed, der ikke stemme med Grundloven osv., kan jeg heller ikke lade være at komme lidt ind, herpaa, da jeg erkjender, at jeg har havt min Del i disse Krav, og da den ærede Minister ligeledes stadig kommer frem med disse Paastande, naagter han ogsaa her savner ethvert Spor af Grund til at fremsætte dem.

Folkethinget har uregtelig forlangt, at Ministeriet skulde være i Overensstemmelse med sig, men det har ingenlunde forlangt, at Ministeriet skulde være det udelukkende; thi dette, at det er i Overensstemmelse med Folkethinget, indeholder dog vel ikke tillige Nødvendigheden af, at det skulde være i Overensstemmelse enten med det andet Thing eller med Hans Majestæt Kongen. Hvis det virkelig skulde være utænkeligt, at der efter vor nuværende Forfatning kunde dannes et Ministerium her i Landet, som paa engang var i Overensstemmelse ikke alene med Hans Majestæts Villie, men med begge Thing, idetmindste saa vidt, som det ærede Medlem fra Middelfart forleden sagde, at det kunde sætte sin Villie igjennem der, ser jeg ikke rettere, end at saa var Grundloven ubrugelig, thi det er dog klart, at den Grundlov, der udstyrer ethvert Thing med de Rettigheder, hvormed vor har udstyret dem, nødvendigvis maa forudsætte Overensstemmelse mellem den af Kongen udnævnte Regering og begge Thing. Vi ere jo da ogsaa saa heldige, at vi ikke her behøve blot at bevæge os paa Tankens Omraade; vi have jo i Virkeligheden haabt et Ministerium netop under denne Grundlov, som har været et parlamentarisk Ministerium, udnevnt af Hs. Maj. Kongen og istand til at sætte sin Villie igjennem i begge Rigsdagens Thing, ganske vist undertiden kun ved at lade forstaa, at; hvis det ikke fik sin Villie, vilde det være nødsaget til at trække sig tilbage; men naar det anvendte dette Middel, kunde det i en Række af Aar sætte sin Villie igjennem. Det har undret mig, at den høitærede Conseilspresident og Finantsminister ikke har tænkt paa dette Ministerium, siden han selv har været Medlem deraf, ja endog, hvis jeg ikke huller fejl, selv har været i det Tilfælde, at han har ladet dette Thing forstaa, at hvis han ikke fik sin Villie paa et bestemt Punkt, kunde han ikke længere blive paa sin Plads. (S. Hoil m: Det har han gjort mere end en Gang) — det er muligt — og han fik da sin Villie; thi paa den Tid sætte Folkethinget megen Pris paa ham som Minister. Det var jo imidlertid ikke blot mod dette Thing, at denne Fremgangsmaade blev brugt. Ærede Medlemmer ville evindre, hvorledes f. Ex. Valgmenighedsloven først blev sat igjennem i det andet Thing i det allerfjerdte Dieblis derved, at Thinget kom til at forstaa, at det var Ministeriets Alvor, det vilde gaa af, hvis det ikke fik denne Lov gennemført. Dengang havde man et Ministerium, og det var endda det, som havde gennemført Grundloven, og som vel maa antages fremfor noget at kjende den, der forstod, hvad det vilde sige at være i Overens-